

سُورَةُ الْحَدِيدِ

بِسْمِ به‌ناوی **اللَّهِ** خودا **الرَّحْمَنِ** ته‌وپه‌ری میهره‌بان و به به‌زه‌بی (ناوِیکی پیروزی خودایه)

الرَّحِيمِ ته‌وپه‌ری به‌خشنده (ناوِیکی پیروزی خودایه)

سَبِّحْ ته‌سبیحاتی کردوه (به‌پاک و پیروزی راگرتووه) **لِلَّهِ** بۆ خودا **مَا** ته‌وهی **فِي** له **السَّمَاوَاتِ** ئاسمانه‌کان **وَالْأَرْضِ** زه‌وی دایه

وَهُوَ و هه‌ر ته‌ویشه **الْعَزِيزُ** ده‌سه‌لاتداری ته‌واوی **الْحَكِيمُ** کاربه‌جیتی ته‌واو (۱) **لَهُ** هی ته‌وه **مُلْكُ** خاوه‌نداریه‌تی

السَّمَاوَاتِ ئاسمانه‌کان **وَالْأَرْضِ** و زه‌وی **يُخَيِّ** ده‌ژینیی **وَمَيِّتُ** و ده‌مریتیی **وَهُوَ** و هه‌ر ته‌ویشه **عَلَى** به‌سه‌ر **كُلِّ** هه‌موو

شَيْءٍ شتی **قَدِيرٌ** توانا داره (۲) **هُوَ** ته‌وه **الْأَوَّلُ** یه‌که‌م **وَالْآخِرُ** دووایین **وَالظَّاهِرُ** دیار **وَالْبَاطِنُ** نادییار و شاروه

وَهُوَ و ته‌ویش **بِكُلِّ** به‌هه‌موو **شَيْءٍ** شتی **عَلِيمٌ** ته‌واو زانایه (۳) **هُوَ الَّذِي** هه‌ر ته‌وه ته‌وهی **خَلَقَ** دروستی کردوه

السَّمَاوَاتِ ئاسمانه‌کان **وَالْأَرْضِ** و زه‌وی **فِي** له **سِتَّةِ** شه‌ش **أَيَّامٍ** رۆژان **ثُمَّ** پاشان **اِسْتَوَى** ئیستیوای کرده **عَلَى** سه‌ر

الْعَرْشِ عه‌رش **يَعْلَمُ** ده‌زانئ **مَا** چی **يَلْبِجُ** ده‌چیتته **فِي** ناو **الْأَرْضِ** زه‌وی **وَمَا** و چیش **يَخْرُجُ** ده‌رده‌چیت **مِنْهَا** لئی **وَمَا** و چی

يَنْزِلُ داده‌به‌زئ **مِنْ** له **السَّمَاءِ** ئاسمان **وَمَا** و چیش **يَعْرُجُ** سه‌رده‌که‌وئ **فِيهَا** تیایدا **وَهُوَ** و ته‌ویش **مَعَكُمْ** له‌گه‌لتانه

أَيْنَ مَا له‌هه‌رکوی **كُنْتُمْ** بوو بن **وَاللَّهُ** و خوداش **بِمَا تَعْمَلُونَ** به‌وه‌ی ده‌یکه‌ن **بَصِيرٌ** ته‌واوی ته‌واو بینه‌ره (۴) **لَهُ** هی ته‌وه

مُلْكُ خاوه‌نداریه‌تی **السَّمَاوَاتِ** ئاسمانه‌کان **وَالْأَرْضِ** و زه‌وی **وَإِلَى** هه‌ر بۆلای **اللَّهُ** خودا **تَرْجِعُ** ده‌گیردریتته‌وه

الْأُمُورُ هه‌موو کاروباره‌کان (۵) **يُوجِبُ** - **اللَّيْلُ** شه‌و - ده‌خاته **فِي** ناو **النَّهَارِ** رۆژگار **وَيُوجِبُ** و - **النَّهَارِ** رۆژگاریش - ده‌خاته **فِي** ناو

اللَّيْلُ شه‌و **وَهُوَ** و هه‌ر ته‌ویش **عَلِيمٌ** زانایه **بِذَاتِ** به‌هی ناو **الصُّدُورِ** سینه و دلّه‌کان (۶) **آمَنُوا** برۆا بیئن **بِاللَّهِ** به‌خودا

وَرَسُولِهِ و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی **وَأَنْفِقُوا** و به‌خشنه‌وه **مِمَّا** له‌وه‌ی **جَعَلَكُمْ** ئیوه‌ی - **مُسْتَخْلَفِينَ** جینشین - کردوه **فِيهِ** تیایدا

فَالَّذِينَ جَاءُواهُنَّ آمَنُوا بِرُؤْيَا هِنَاوَه مِّنْكُمْ لَهَنُكُو وَأَنْفَقُوا وَبِهَخْشَندهبُووِينَه هَلْهُمْ بُوَيَان هِهِيَه أَجْرُ پَاداشتِيكِي

گهوره يه گهوره (۷) وَمَا لَكُمْ و چيتانه لَا تُؤْمِنُونَ بِرُؤْيَا نَاهِيَن بِاللّٰهِ بهخودا وَالرَّسُولُ و پيغه مبهري

يَدْعُوْكُمْ بَانِگَتَان دهكات لِتُؤْمِنُوا تا بروا بينن بِرَبِّكُمْ به پهرودردیگارتان وَقَدْ و نهووته أَخَذَ وهريگرت مِثَاقَكُمْ بهلین و پهيمانتان

إِنْ نهگهر كُنْتُمْ ئَيَّوَه- مُؤْمِنِينَ بروادار-بووين (۸) هُوَ الَّذِي ههر نهوه يَنْزِلُ دادهبهزئي عَلَيَّ بُو سهر عِبْدِهِ بهندهی خوی

آيَات چهندين ثاياتِي يَنبَات ديار و ئاشكرا لِيُخْرِجَكُمْ تا دهرتان بهيئي مِّنْ لَه الظُّلُمَاتِ تاريكيهكان إِلَى بُو النُّورِ پرووناکی

وَأَنَّ و بهراستی اللّٰه خودا بِكُمْ - لَرَأُوفُ زور ميهرهبان رَحِيمٌ وبه بهزهيهه - لهگهتان (۹) وَمَا لَكُمْ چيتانه

أَلَا تُفِقُوا كه نه بهخشنهوه فِيْ لَه سَبِيلٍ پيناو اللّٰه خودا وَلِلّٰهِ (لهكاتي كهوا) ههر هی خودايه مِيرَاث ميراثي

السَّمَاوَاتِ ئاسمانهكان وَالْأَرْضِ و زهوی لَا يَسْتَوِي يهكسان نابي مِّنْكُمْ لهنگو مِّنْ نهوهی أَنْفَقَ بهخشيقي مِّنْ قَبْلِ لَه پيش

الْفَتْحِ فهتخ و سهركهوتن وَقَاتِلَ و جهنگي ردوهه أُولَئِكَ نهوانه أَعْظَمُ - دَرَجَةً له پله دا - گهورهترن مِّنْ لَه الَّذِينَ نهوانه

أَنْفَقُوا بهخشيويان مِّنْ لَه بَعْدُ دواييدا وَقَاتِلُوا و جهنگيانكردوه وَكُلًّا و ههردوكيانيش وَعَدَ - اللّٰه خودا - بهليني

الْحُسْنَى چاکی-پيداوان وَاللّٰهُ و خوداش بِمَا بهوهی تَعْمَلُونَ ئيوه دهيكه خَيْرٌ زاناو شارهزايه (۱۰) مِّنْ ذَا نهوه كي يه

الَّذِي نهوهی يُقْرِضُ ده بهخشي به اللّٰه خودا قَرْضًا قهرديكي حَسَنًا چاك فَيُضَاعِفَهُ ئيتر خودا چهندبهرا بهري دهكات لَهُ بُوِي

وَلَهُ و بووي ههيه أَجْرُ پاداشتِيكِي كَرِيمٌ زور بهريز و بهخشنده (۱۱) يَوْمَ نهورؤزه تَرَى - الْمُؤْمِنِينَ (بياوه) بروادارهكان

وَالْمُؤْمِنَاتِ و (ئافرهته) بروادارهكان -دهبيني يَسْعَى - نُورُهُمْ رُوناكيان -دئ و دهچي بَيْنَ أَيْدِيهِمْ له پيشيان

وَبِأَيْمَانِهِمْ و بهلاي راست بُشْرَاكُمْ مرگينيتان ليئي الْيَوْمَ ئيمرو جَنَّاتُ باغ و باغاتِي تَجْرِي تيدهپهري مِّنْ لَه تَحْتَهَا ژيرياندا

الْأَنْهَارُ پرووبارهكان خَالِدِينَ ههتا ههتا فِيْهَا تايidan ذَلِكَ هُوَ ئا نهويه الْفَوْزُ نهو بردنهوهی الْعَظِيمُ (كه) زور مهزنه (۱۲)

يَوْمَ نهورؤزه يَقُولُ - الْمُنَافِقُونَ بياو دوورپوههكان وَالْمُنَافِقَاتُ و ئافرهته دوورپوههكان لِلَّذِينَ بهوانه آمَنُوا بروايان هيناوه -دهلین

انظُرُونَا جاوريمان بکهن نَقْتَبِسْ که می- من له نُورُکُمْ روونای ئیوه -وه رگرین قیلَ گوترا اَرْجِعُوا بگه رینه وه

وَرَاءَکُمْ دواى خوٚتان فَاتَّبِسُوا ئیتر بگه رپن به دواى نُورًا روٚناکی فَضْرَبَ ئینجا لی دراو جیاکرایه یینهم ئیوانیاندا بِسُورَ به شوره ٚیک

لَهُ - بَابُ ده رگا و به ربه سٚتیکی (-هه یه) بَاطِنُهُ دیوی ژووره وهی فیه - الرَّحْمَةُ هحه مهت و به زه پی و میهره بابینی -تیدایه

وَزَاطِهْرُهُ رووی ده ره وهشی من له قِبَلِهِ لایهن ئه وه وه (هه یه) الْعَذَابُ زه حمهت و عه زابو ئه شکه نجه ، (۱۳)

يُنَادُونَهُمْ هاواریان بۆ ده کهن اَلَمْ نَكُنْ -ئهی مَعَكُمْ له گه ل ئیوه -نه بووین؟ قَالُوا (برواداره کان) گوتیان بَلَى به ئی

وَلَكِنَّاکُمْ به لام ئیوه فَتَنَّمْ - اَنْفُسُکُمْ خوٚتان نه فسی خوٚتان -توشی فیتنه کرد (رووتا نکرده کوفر و نیفاق)

وَتَرَبَّصْنَمْ و خوٚتان مه لاس دابوو بۆ زهره ری (برواداران) وَارَبْتُمْ و خوٚتان خسته دودلی و گومانبردن وَغَرَّيْکُمْ فریوی ئیوه ی دا

الْاَمَانِيْ خه یال پلاوی حَتَّى تا کوو جَاءَ - اَمْرُ فه رمانی اللّهِ خودا -هات (و مردن تان هات) وَغَرَّيْکُمْ و ئیوه ی فریودا

بِاللّهِ به خودا الْغُرُورُ فریوده ره که (شه یتان) (۱۴) فَالْيَوْمَ ئیتر ئیمړو لَا يُؤْخَذُ وه رناگری مِنْكُمْ لیتان فِدْيَةُ هیج بارامه ته یه ک

وَلَا و نه مِنْ له الَّذِينَ ئه وانهی كَفَرُوا کوفریان کردوه و بې پروابوون مَاوَاکُمْ مَالِ ئیوه النَّارُ ئاگری (دۆزه خه) هِي ئه و

مَوْلَاکُمْ دُوست و پشتیوانتانه وَبِئْسَ و له گه ل خراپتین الْمَصِيرُ چاره نووس و سه ره نه نجم (۱۵) اَلَمْ يَأْنِ ئایا کاتی نه هاتووه

لِلَّذِينَ بۆ ئه وانهی اَمَنُوا بروایان هی ناوه اَنْ که تَخْشَعَ مات و مه لول بې قُلُوبُهُمْ دله کانیاں لِذِكْرِ بۆ یادی اللّهِ خودا وَمَا وئوه ی

نَزَلَ ها توته خواره وه مِنْ له الْحَقِّ حه ق و راستی وَلَا يَكُونُوا - کَالَّذِينَ و ك ئه وانه -نه بن که اُوتُوا پیاندرابوو الْجَنَابَ کیتاب

مِنْ له قَبْلُ پیشان فَطَالَ ئه وه بوو درئژبووه وه عَلَيْهِمْ به سه ریاندا الْأَمَدُ ماوه و کات فَفَقَسَتْ ئیتر ره ق بوو قُلُوبُهُمْ دله کانیاں

وَكَثِيرٌ و زوړیک مِّنْهُمْ له وان فَاسِقُونَ ده رچوو و فاسیقن (۱۶) اَعْلَمُوا ده بزائن اَنْ که وا بیگومان اللّهِ خودا

يُحْيِي زیندووده کاته وه الْأَرْضُ زه وی بَعْدَ دووای مَوْتَهَا مردنی قَدْ ئه وه تا يِنَّا روٚنا نکرده وه لَكُمْ بوٚتان

الْآيَاتِ ئایات و به لگه کان لَعَلَّكُمْ به لکوو تَعْقِلُونَ تیبگه ن و پیبگه ن (۱۷) اِنَّ به راستی الْمُصَدِّقِينَ پیاوه خیرکه ره کان

وَالْمُصَدِّقَاتِ و ئافرهته خیرکهره کان وَأَقْرَضُوا و قهرزیان داوه به الله خودا قَرْضًا قهرزیکي حَسَنًا چاک

يُضَاعَفُ چهندجارهده کری هُم بۆیان وَلَهُمْ و بۆ ئهوانیش ههیه أَجْرُ پاداشتیکی کَرِيمٌ زۆر و به سه خواهت (۱۸)

وَالَّذِينَ و ئهوانه ی آمَنُوا برۆیان هیناوه بِاللّٰهِ به خودا وَرُسُلِهِ و پیغه مبه رانی أُولَئِكَ هُم به راستی ئهوانه ن

الصِّدِّيقُونَ راستگو و راستکرده کان وَالشُّهَدَاءُ و شه هیده کانیش عِنْدَ لای رَبِّهِمْ پهروه ردگاریان هُم بۆیان ههیه

أَجْرُهُمْ پاداشتی خۆیان وَنُورُهُمْ و رۆنای خۆیان وَالَّذِينَ و ئاوانه ی كَفَرُوا کوفریان کردوه وَكَذَّبُوا و برۆیان نه کردوه

بِآيَاتِنَا به ئایاته کانمان أُولَئِكَ ئهوان أَصْحَابُ خاونانی الْجَحِيمِ دۆزهخن (۱۹) اَعْلَمُوا ده بزنان أَمَّا - الْحَيَاةُ ژیا نی

الدُّنْيَا دنیا - ههر ته نها لَعَبٌ گهمه یك وَهُوَ و فه رامۆشیه ك وَزِينَةٌ وپازاوه یك وَتَفَاخُرٌ و فه خر و شانازیكه بَيْنَكُمْ له نیوان خۆتان

وَتَكَثُرٌ له گهل زۆرکردنی فِي له الْأَمْوَالِ سامان و مال وَالْأَوْلَادِ و منال كَمَثَلِ وهك نمونه ی غَيْثٍ بارانی

أَعْجَبَ سه رسامی دایبته الْكُفَّارَ جۆتیاره کان نَبَاتُهُ سه وزه و روه كه كانی ثُمَّ پاشان يَهْبِجُ ئه ورژئ و شكده ی قَرَأَهُ ئیتر ده بیینی

مُضْفَرًا زهردهه لگراوه ثُمَّ پاشان يَكُونُ ده ی به حُطَامًا وردوخاشبووی وَفِي و له الْآخِرَةِ ئاخیرهت و ژیا نی دوا بیش

عَذَابٌ عه زاب و ئه سكه نهجیه ی شَدِيدٌ زۆر توند وَمَغْفِرَةٌ و لیبورده ی و لیخۆشبووی مِّنَ له الله خوداوه

وَرِضْوَانٌ له گهل په زامه ندی وَمَا و (هیچ) نیه الْحَيَاةُ ژیا نی الدُّنْيَا دوونیا إِلَّا شتئ جگه له مَتَاعٌ رابواردنی الْغُرُورُ هه ئخه له تان

(۲۰) سَابِقُوا پیشه یكی بکه إِلَى بۆلای مَغْفِرَةً لیبوردن و لیخۆشبووی مِّنَ له رَبِّكُمْ پهروه ردیگارتانه وه وَجَنَّةٌ و به هه شئ

عَرَضَهَا پانیه که ی كَعَرَضٍ وهك پانی السَّمَاءِ ئاسمان وَالْأَرْضِ زهوی یه أُعِدَّتْ ئاماده کراوه لِلَّذِينَ بۆ ئهوانه ی

آمَنُوا برۆیان هیناوه بِاللّٰهِ به خودا وَرُسُلِهِ پیغه مبه رانی ذَلِكَ ئه وه فَضْلُ فه زل و زیدا چاکه ی الله خودایه يُؤْتِيهِ ئهیدا به

مَنْ ئه وه ی يَشَاءُ ده یه ویت وَاللهُ و خوداش ذُو خاوه نی الْفَضْلِ فه زل و به خشئ الْعَظِيمِ زۆر مه زنه (۲۱) مَا أَصَابَ -

مِنْ مُّصِيبَةٍ هیه به لا و پهوداوی فِي له الْأَرْضِ زهویدا وَلَا و نه فِي له أَنْفُسِكُمْ خودی خۆشتان - توش نه هاتووه و توش ناییت

إِلَّا ثِيْلًا فِي (نوسراوه) له كِتَابٌ كِتَابِيكَ مِنْ قَبْلِ له پيش ټهوى اَن كه نَبْرَاهَا بِيخولقينين اِنَّ هِرَاسْتِي ذَلِكَ ټهوه

عَلَى لهسهر الله خودا يَسِيرُ سوك و ټاسانه (٢٢) لِكَيْلَا نهكوو تَأْسُوا خه مبار بن عَلَى لهسهر مَا ټهوى

فَاتُكْرُ لَيْتَان چووه وَلَا تَفْرَحُوا و كه يفخو شيش نه بن بِمَا بهوى اَتَاكُم (ټهوه) پيټتاني داوه (وابزانن ههرخوتان به ده ستان هيناوه)

وَاللهُ و خودا لَا يُحِبُّ - كُلَّ هه موو مُخْتَالٍ خو بادهر ټيكي نَخْوَرٍ شانازيكا ري - خو ش ناوي (٢٣) الَّذِينَ ټهوانه ي

يَخْلُونَ رَه زيلي و چروكي ده كهن وَيَأْمُرُونَ و فهرمان ده كهن به النَّاسِ خه لك بِالْبَخْلِ به رږدي و چروكي وَمَنْ و ټهوى

يَتَوَلَّ پشت هه ټبكات فَاِنَّ ټهوه به دنيايي الله هُو هه رخودا يه الْغَنِيُّ بي نياز و دهو ټهه مندي الْحَمِيدُ سو پاس و ستايشكراو (٢٤)

لَقَدْ به دنيايي (ټيمه) اَرْسَلْنَا - رُسُلَنَا پيغه مبه رانمان - ره وانكرد بِالْبَيِّنَاتِ له گهل به لگه ديار و ټاشكراكان وَأَنْزَلْنَا و -

مَعَهُمْ له گهل ياندا الْكِتَابَ كيتاب وَالْمِيزَانَ و ته رازوو - مان دابه زان لِيَقُومَ تاوه كوو - النَّاسِ خه لك - هه ټسن و راوه ستن

بِالْقِسْطِ به دادپه روه ري وَأَنْزَلْنَا و ټيمه - الْحَدِيدَ ټاسن - مان دابه زاند فِيهِ تيايدايه بَأْسُ جه زره به يه كي شَدِيدٌ زور توند

وَمَنَافِعُ له گهل سوود گه لي لِلنَّاسِ بو خه لك وَلِيَعْلَمَ و تاكو -

الله خودا (-بزاني و بوي دهركه وي ټهوى به غهيب دهيزاني رووبدات و خه لكيش بيزانن) مَنْ كَي

يَنْصُرُهُ سهر ري ده خات و پشتيواني ليدهكات و وَرُسُلَهُ له گهل پيغه مبه راني بِالْغَيْبِ به غهيب و نادايارى اِنَّ به راستي الله خودا

قَوِي به هيزي عَزِيزٌ دهسه لاتداره (٢٥) وَلَقَدْ به راستي اَرْسَلْنَا ټيمه ره وانمانكرد نُوحًا و اِبْرَاهِيمَ نوح و ټيبراهيم

وَجَعَلْنَا و داماننا فِي له ذُرِّيَّتِهِمَا نهوى ټهوان النُّبُوَّةَ پيغه مبه رايه تي وَالْكِتَابَ و كيتاب فَمِنْهُمْ جا لهوان هه يه

مُهْتَدٍ پيناس و هيدايت و هرگر وَكَثِيرٌ و زوريش مِنْهُمْ لهوان فَاسِقُونَ له دين ده رچوو و فاسقن (٢٦) ثُمَّ پاشان

فَقَمِينًا به دوايماندا هينا عَلَى بو سهر اَثَارِهِمْ ټاسه واري ټهوان بَرُسُلِنَا به پيغه مبه رانمان وَقَمِينًا و هينامان به دوايان

بِعِيسَى به عيساي اِبْنِ كوري مَرْيَمَ ماريه م و اَتَيْنَاهُ و پيماندا الْإِنْجِيلَ ټينجيل وَجَعَلْنَا و - فِي له ناو قُلُوبِ دلي

الَّذِينَ تَبِعُوا كَهْوَتَهُ دَوَىٰ لَهُو - داماننا رَأْفَةً سَوَزو وَرَحْمَةً مِّهْرَهَبَانِي وَرَهْبَانِيَّةً لَهْگَهَل رَهْهَبِيهَتِي

اِبْتَدَعُوها خَوِيان دايانهينا مَا كَتَبْنَاهَا نه ماننوسی بوو و فه رزمان نه کردبوو عَلَيْهِم له سهریان إِلَّا تهنها- اِبْتِغَاءَ خوازياری

رِضْوَان رَه زامه ندى الله خودا - نه بي فَمَا جا رَعَوْهَا چاوديريان نه کرد حَقَّ - رِعَايَتَهَا چاوديري (-حه ققى خوى)

فَاتَيْنَا جا به خشيما به- الَّذِينَ تَبِعُوا آمَنُوا بروايان هي نابوو مِنْهُمْ له وان اَجْرُهُمْ پاداشتي خويان وَكَثِيرٌ و زوريش مِنْهُمْ له وان

فَاسِقُونَ فاسيقن و ده رچوون (٢٧) يَا أَيُّهَا هُوَ ئِى الَّذِينَ تَبِعُوا آمَنُوا پرواتان هيناوه اتَّقُوا پاريزكاري بكه و بترسن له

الله خودا وَاٰمَنُوا و بروا بهينن بِرَسُولِهِ به په يامبه ره كه ي يُوْتِكُمْ پيو ده به خشي كَفَلَيْنِ دووهه ننده مِنْ له

رَحْمَتِهِ به زه ي و ميه ره باني خوى وَيَجْعَلُ و داده ني لَكُمْ بُو ئيوهُ نُوْرًا روناك و نوريك تَمْشُونَ به ري بكه وون و برون بِهِ يِي

وَيَغْفِرُ و خوش بيت و ببوري لَكُمْ ليتان وَاللَّهُ و خوداش غَفُورٌ زو ر لي بورده ي رَحِيمٌ زوربه به زه ي و مهره بانه (٢٨)

لَّئَلَّا نه كوو يَعْلَمَ - أَهْلُ ته هلي الْكِتَابِ كيتاب - و ابزانن اَلَا كه وا- يَقْدِرُونَ توانايان - نيبه عَلَى به سه ر شَيْءٍ هيچ شئي مِنْ له

فَضْلٍ فه زل و نيعمه تي الله خودا وَأَنَّ و بيگومان الْفَضْلَ ته و اوي فه زل يَدٍ به ده ستي الله خودايه يُؤْتِيهِ تهيدا به مَنْ ته و ه ي

يَشَاءُ بيه وي وَاللَّهُ و خوداش ذُو خاوهن الْفَضْلِ زيده چا كه ي فه زلي الْعَظِيمِ زور مه زنه (٢٩)